

Det, jeg vil spørge ministeren om – det er mit sidste spørgsmål – er: Når en faggruppe nu har en udvikling i dag, hvor man oftere er alene i sit møde med patienten, end man var historisk for nogle år siden, hvor der var en anden faggruppebalancering – der har været en jobglidning fra forskellige faggrupper og indbyrdes mellem faggrupper i sundhedsvæsenet – er det så ikke fornuftigt at se på, om det i dag er mere fornuftigt med autorisation til den faggruppe, om der er større behov for en autorisation, end der var, da uddannelsen var ny?

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Naturligvis, og derfor skal man da løbende overveje, om det, man gør, er rigtigt. Hvis jeg i øvrigt blev opfattet på en negativ måde, som om jeg havde skældt ud over, at det her beslutningsforslag var fremsat, så vil jeg da gerne undskylde det. Man må jo fremsætte alle de beslutningsforslag, man vil, og på det tidspunkt, man har lyst.

Jeg siger bare, at hvis man vil fremme, at regeringen engagerer sig i en debat med andet end kendte synspunkter, så er det nok ikke tiden, fordi vi for nærværende er i sådan en diskussion. Jeg anerkender fuldt ud, det sagde jeg også i mit første indlæg, at der i hvert fald for så vidt angår en del af social- og sundhedsassistenterne er tale om medarbejdere, som konkret har et jobindhold, der har flyttet sig fra, kan man sige, det helt oprindelige, før man begyndte at diskutere opgaveglidning. Og det rejser selvfølgelig en diskussion om, hvordan den gruppe hegnes ind, anerkendes, synliggøres m.v., og den diskussion vil jeg også gerne tage.

Men det forhold, at der er en delgruppe, kan jo ikke bruges som argument for, at den samlede gruppe skal autoriseres.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Ja, det her spørgsmål om autorisation er jo ikke sådan et stort ideologisk slagsmål, ikke for mig i hvert fald. Jeg synes egentlig, det er et meget praktisk, konkret spørgsmål, som vi må diskutere med sindsro.

Det, jeg i virkeligheden tænker på, er opgaveglidning. Der har tidligere været en undersøgelse fra FOA, som har vist, at en lang række social- og sundhedsassistenter ikke føler, at de får

lov til at udføre opgaver, som de i virkeligheden godt kunne udføre: medicinudlevering, apoteksbestillinger og sådan nogle ting.

Der tænker jeg: Kunne det ikke være, at netop det, at de ikke har en autorisation i modsætning til f.eks. sygeplejersker, i virkeligheden er en psykologisk hindring for at få et optimalt sundhedsvæsen, hvor det handler om at få så mange opgaver så langt ned som muligt, hvor de stadig kan varetages forsvarligt?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er fuldstændig enig med fru Charlotte Fischer i, at det her jo ikke skal være noget ideologisk skoleridt. Altså, jeg kan heller ikke stå og hidse mig selv op, hverken retorisk eller ideologisk, over den her diskussion.

For mig handler det om, at vi har det grundlæggende synspunkt, at vi skal autorisere der, hvor der er en særlig grund til det af hensyn til patientsikkerheden, og at autorisationsordninger af princippet er af det onde, sådan hvis man endelig skulle være ideologisk, fordi det jo altså er en ordening, hvor man siger, at det kun er én bestemt slags mennesker, der må gøre dette eller hint. Det skal man træde varsomt med, det er vores overordnede synspunkt.

Så er jeg i øvrigt meget enig i, at vi skal kigge på opgaveglidning. Derfor må vi også – det er jo bl.a. det, der skal være temaet i de trepartsdrøftelser – diskutere, hvordan det kan være, at det ikke går hurtigere end som så med det, når det i øvrigt er sådan, jævnfør vores diskussion om ekspertudvalg, at det 100-dages-udvalg, jeg selv nedsatte, da jeg blev minister, pegede på, at der ingen barrierer er for opgaveglidning andet end dem, der sidder mellem ørerne på folk.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Ja, så vidt jeg husker, handlede det jo i høj grad også om overenskomsterne og om, hvorvidt de var en barriere for opgaveglidning.

Men mit spørgsmål gik i virkeligheden også på det psykologiske, for som jeg opfatter det, er vi i de her år ved at udvikle et sundhedsvæsen, hvor opgaveglidning er noget af det helt centrale. Det betyder jo, at social- og sundhedsassistenter i dag har et langt større ansvar, end de formentlig havde for nogle år tilbage, og det er jo kun godt, mener jeg, hvis vi får en udvikling,